

๓๕

ละชั่ว ทำดี ทำใจให้ผ่องใส คือพระไตรปิฎก

สพฺพปาปสฺส อกรรมิ ไม่ทำชั่วด้วยกาย ด้วยวาจา
ตลอดถึงใจ นี่เป็นพระวินัยปิฎกเขี้ยวหนา

กุสฺสสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺส ยังกุศลให้ถึงพร้อม ทำความดีให้มี
ขึ้นด้วยกาย ด้วยวาจา ตลอดถึงใจ นี่เป็นพระสูตรตันตปิฎกทีเดียว

สลจิตฺตปริโยทปนํ ทำใจของตนให้ใส นี่ปรมัตถปิฎกที่
เดียว

**วินัยปิฎกก็คือศีล สูตรตันตปิฎกคือสมาธิ ปรมัตถปิฎก
นั่นคือปัญญา** จะกว้างขวางออกไปเท่าไรไม่ว่า ที่เรียกว่า พระ
วินัยปิฎก จะต้องอยู่ในศีล ๕ คัมภีร์ มหาวิภังค์ ภิกขุณีวิภังค์
มหาวัคค์ จุลลวัคค์ บริวาร อยู่ในศีลอันเดียวกันนั้นแหละ
บริสุทธีกาย บริสุทธิวาจา บริสุทธิใจ ไม่มีร่องรอยเลย อยู่ใน ๕
คัมภีร์นี้หมด

กุสฺสสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺส ทำกุศลให้ถึงพร้อมๆ หรือทำความดี

ให้มีพร้อมขึ้น นี้นาน้อยเท่าไรก็ช่าง อยู่ในพระสูตรตันตปิฎก
สูตรตันตปิฎกมี ๕ คัมภีร์

สูตรตันตปิฎก มี ๕ คัมภีร์ ทีฆนิกาย มัชฌิมนิกาย
สังยุตตนิกาย อังคุตตรนิกาย ขุททกนิกาย ๕ คัมภีร์ ก็อยู่ใน
ความบริสุทธิ์ใจ ใจหยุดใจนิ่ง ใจเป็นสมาธินั่นแหละ ๕ คัมภีร์
ทีเดียว

ส่วนปรมัตถปิฎก สลิตตปริโยทปน เมื่อใจของตนให้
ผ่องใสแล้ว ไม่มีราคะขุ่นมัว ให้อยู่ในใจใสเสมอไป นั้นปรมัตถปิฎก

ยกเป็น ๗ คัมภีร์ สังคณี วิภังค์ ธาตุกถา ปุคคลบัญญัติ
กถาวัตถุ ยมก มหาปฏฐานเป็นที่สุด

ในสูตรตันตปิฎก วินัยปิฎก ปรมัตถปิฎก นี้ ยกเป็นศีล
สมาธิ ปัญญา ยกเป็นตัวพระพุทธรศาสนาที่ปรากฏในบัดนี้

ถ้าจัดเป็นพระธรรมชั้นถึง ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้น
ถ้าจัดเป็นปิฎกไปถึง ๓ ปิฎก วินัยปิฎก สูตรตันตปิฎก ปรมัตถ-
ปิฎก ยกเป็นตัวแท่นนอนที่แล้วอยู่กับใจของตัวเอง อยู่
ในดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์นั่นแหละ เป็นศีล สมาธิ
ปัญญานั่นเอง

โอวาทปาติโมกขาภิปราย